

De stormram van de opstand...

...heeft een goed deel van de poorten van Europa opengebeukt

De opstanden in Noord-Afrika zijn voor ons nooit iets geweest dat zich ver weg bevindt. In de eerste plaats omdat ze direct tot ons hart spreken, mensen die het juk van de dictatuur van zich afwerpen met kreten en daden voor een vrijer leven. Omdat deze opstanden ons inspireren, moed geven, en samen met ons aan vele anderen. Omdat ze het terug mogelijk hebben gemaakt om na te denken over opstanden en revoluties, niet als iets uit een stoffig verleden, maar als het levende vandaag.

Daarnaast is het ook gewoon een feit dat de politiek van Noord-Afrika verbonden is met de politiek van West-Europa, en dat het gevecht tegen de machthebbers ginds ook een invloed heeft op de politiek hier. Laten we het bijvoorbeeld hebben over migratie, over de talrijke mensen die via de middellandse zee in Europa proberen te geraken. Nu de politieke situaties in Tunesië, Libië en Egypte volledig onstabiel zijn, weet de Europese Unie niet goed meer wat gedaan. De dictatoriale partners die de Europese Unie hielpen met het bedwingen van de migratie en het deporteren van mensen zonder papieren zijn verdreven, of (in het geval van Kadhafi) weigeren nog langer samen te werken met de EU. Met andere woorden: de opstanden hebben een goed deel van de poort tussen Noord-Afrika

en Europa opengeramd, en mensen wagen in grote hoeveelheden hun kans. De Italiaanse staat werd daardoor verplicht tijdelijke papieren gegeven aan een deel van hen, ze kon niets aanvangen met al deze mensen die op Lampedusa aanspoelden. Vele migranten hebben zo hun weg naar andere landen van Europa gemaakt. Alleen... Die andere landen willen deze Italiaanse papieren niet aanvaarden. Zoals altijd wordt er een politiek spel gespeeld op de kap van de armen. Een politiek spel voor meer grenscontroles binnen de EU, voor de ontwikkeling van situaties van urgentie en nood,... De opstanden in Noord-Afrika duwen met stevige kracht tegen de muren die opgericht werden door de verwerpelijke migratiepolitiek van de EU.

Maar de stijging van controle binnen de EU komt ook niet uit de lucht vallen. Terwijl in verschillende landen mensen aan het vechten zijn voor meer vrijheid, zijn ze hier onze kooien aan het verstevigen. Overal worden er nieuwe deportatiekampen, gevangenissen en isolatiemodules gebouwd, overal breidt het cameranetwerk en het netwerk van veiligheidsagenten in alle kleuren zich uit, net als de repressieve wetgeving. Overal wordt de vrijheid ingeperkt. We moeten ons wapenen en in het offensief gaan, want we weten dat het opjagen van de mensen zonder papieren enkel zal toenemen, net als het opjagen van zij die de wet overtreden om te overleven, en zij die dat doen omdat ze van een andere wereld dromen. Zij die geen werk hebben, net als zij die wel werk hebben ervaren een toenemende onderdrukking. Ze voeren een oorlog tegen ons allemaal.

misschien kunnen we de dingen ook uitdagendere manier bekijken. Naar eit kijken, niet als iets dat ons enkel pgelegd, maar als iets waarvan wij naken. En dat die realiteit dus afhangt e collaboratie en apathie of van onze nnigheid en revolte. Laten we even over de politiciers en hun honden en en naar de kwestie van onze wildste over opstand en revolutie. Ook op het e continent roeren de kiemen van een e periode. De ontevredenheid groeit komt dit naar buiten, met kleine anoaden of op een collectievere manier. en dat het racisme in Europa wijdver-, en dat de kans op een intensifiëring vreemdelingenhaat ook reëel is. De n een boeman altijd goed gebruiken schuld aan te geven van alle proble-dat wij vergeten dat de staat zelf de-die de wetten maakt die ons leven in op houden.

ie weet is er een kans op kruisbestui-ssen de revoltes hier, en de revoltes Via de ervaringen van hen die op dit met de oversteek bezig zijn, maar apelpweg omdat de opstanden ginds kergeschut hebben in velen van ons: en geen leven lang op onze knieën te ve kunnen vechten voor de vrijheid. nen deze kansen tot kruisbestuiving en door momenten te creëren waarop met verschillende ervaringen van re-kaar ontmoeten, leren communiceren ar in deze wereld waar iedereen tegen a wordt opgezet. We kunnen stoppen rleven en concurreren en ontdekken eraadschap betekent, wat solidariteit rijd is, hoe het leven proeft wanneer veroveren, wat het betekent om onze over een vrij leven proberen waar te

druk ze ook op ons uitoefenen, één eker: het verlangen naar vrijheid krij-r nooit uitgestampt.

Welkom in het recreatiekamp

Scha en schande werd er geschreeuwd. Scha en schande over die vreselijke Brus-selse jongeren die afzakten naar Hofstade. En voordat de criticasters ons besprin-gen: toegegeven dat het er in Hofstade, net zoals in al die "pretkampen", vaak verdomd onprettig aan toegaat... Maar wat wil je ook als je met een hele hoop op enkele tientallen vierkante meters gaat zitten?

Maar dus. Die jongeren van Brussel, de "barbarenhordes", waar minister Turtel-boom zo van wakker ligt dat het haar definitief alle lust ontnomen heeft, worden er sinds kort feestelijk verwelkomd door de Federale Politie in oproeruitrusting. Controles aan het station; bussen worden onderweg tegengehouden en de in-zittenden gecontroleerd. De minister besliste ondertussen ook om vanaf nu vijf euro toegang te vragen voor Hofstade in de hoop dat dit de arme Brusselaars zou weghouden. En ja, dan kwam het dus een keertje tot rellen. Zo'n tweehonderd jongeren bezorgden een aantal beschermers in het blauw dan maar een kaartje enkele richting ziekenhuis. En terecht.

Zelfs de beruchte "vrije tijd", die wonderbaarlijke gift van de consumptiemaat-schappij, lijkt niet zo veel meer te verschillen van de "verplichte tijd": overall worden we begroet door controle, veiligheid, gedragsregels, politie, camera's. Van het schoolkamp over het arbeidskamp tot het recreatiekamp.

Zou het kunnen dat de enige "vrije tijd" die we nog kunnen leven zit in de con-frontatie met alle kampen, hun pleitbezorgers en hun verdedigers? Dat we nog slechts in de *revolte* waarlijk plezier kunnen ervaren en een glimp kunnen opvan-gen van een wereld die niet bestaat uit hekken, tralies, camera's, verplichtingen en wachters?

Laten we niet langer massaal gaan aanschuiven aan één of andere toegangspoort, ook al is het voor een recreatiedomein. Laten we eerder van alles rondom ons één grote speelplaats maken waar het plezier begint met het verjagen van alle uniformen en bazen.

En die Turtelboom... wel, dat krengerig eitje moeten we tijdens een schooluit-stapje maar eens gaan pellen.

Treinverkeer plat • In Ronet (nabij Namen) is er een electriciteitspanne in het vormingsstation. De treinen in de regio lopen vertragingen op. De panne kwam er door "kwaad opzet". Enkele weken later wordt het trein-verkeer daar trouwens nogmaals lamgelegd door een staking tegen afdankingen.

Bomalarm • Het gemeentehuis van Molenbeek wordt geëvacueerd na een bommelding, die vals blijkt te zijn. Op de luchthaven van Luik gebeurde hetzelfde met het gebouw van Swie-

Banden lek • Een politiecontrole in Arlon loopt uit de hand. De agenten krijgen verwensingen en projectie-len naar het hoofd geworpen. Nadat één persoon wordt opgepakt, zet de scene zich voort aan het commissa-riaat. Tijdens de loop van de nacht worden in de buurt de banden van 61 wagens platgestoken. Van het zui-den naar het noorden; In Antwerpen worden de banden van enkele hon-derden SUV's platgezet. Een briefje ondertekend met "De Volgende Ge-neratie" klaagt de verstikkende effec-

W e zitten in de stront. Als we op de wereld komen, wenen we. Dat is al een slecht teken. We zeggen shit, de 9 maanden zijn voorbij, nu wacht ons miserie. En dan vergeten we dat we geweest hebben, en het sys-teem is ervoor gemaakt. We gaan naar school, daarna naar 't werk, dan maken we 2,3 kinderen, we laten de labrador uit et we vergeten wat het is om te leven.

Coup de gueule

En wanneer je niet zoals hen bent, wanneer je zo'n leven niet wil, ben je « abnormaal », een alien. Dat zijn niet die dingen die op de planeet Mars wonen, dat is voor ons, hier op aarde, het Latijnse woord voor 'vreemdeling'. En dat moet uit de weg geruimd worden. Dan gaan ze zeggen wat je gedaan hebt, waarom je het gedaan hebt, ze gaan voor jou spreken, hun verhaal uitvinden. Je kan mooi stil blijven, ze tekenen het beeld voor jou. Ze voeden je, ze beslissen alles voor je. En dan komt de meneer in toga of priestergevaad, die met grote trom zegt wat je moet doen, en achteraf kleine jongens misbruikt. Wat een bende hypocrieten.

Ik heb goed gelachen wanneer de aartsdegoutante aarts-bisschop Léonard 4 taarten in zijn gezicht kreeg in Lou-vain-la-Neuve. Maar hij was niet de enige. Twee dagen later was het de beurt aan Jean Michel Javaux om in de prijzen te vallen. Het groen ministertje heeft niet alleen roomtaarten mogen smaken, maar ook eieren, bloem, en water om het goedje door te slikken. Die gast wil een winkelcentrum van 25.000 vierkante meter neerplanten langs de Vesder nabij Verviers*. En de bewoners zijn razend, gelukkig maar. Wanneer hij naar ginder ging om zijn saus te verkopen, heeft hij ze goed teruggekregen.

Om in Verviers te blijven. De Clerck is daar naar de ge-vangenis gaan kijken om de schade op te meten. De mu-ren sorten in, op de gevangenen, de muren vallen echt naar beneden, maar meneer heeft een maand onderzoek nodig om met precisie de natuur van het eventuele pro-bleem te bestuderen. Zoals in Lantin, waar 1000 gevan-genen vastzitten in een gebouw dat op onbebouwde grond is gebouwd, en nu naar beneden zakt en sowieso al een halve ruïne was. De muren storten neer, de ge-vangenen moeten vrijgelaten worden, simpel. Ik heb gehoord dat gasten uit één vleugel van Verviers overge-plaatst werden naar Andenne, waar het niet beter is, nog meer mensen om één cel te delen. De spanning stijgt daar ook.

Onlangs werd België gefeliciteerd door de Raad van de Mensenrechten. Het was een beetje dom om er nog in te geloven, in dat grote toneelspel, een echte klucht is het. Uiteraard applaudiseren ze, landen zoals Birma, China en Irak zetelen in die raad, Staten die ruim gekend zijn voor de zorg die ze hun onderdanen verlenen, ze zeggen « super, doe zeker zoals ons ».

Vorige week werd iemand uit het isolatiekwartier in Brugge geëvacueerd door de ambulance en Cobra, het speciale interventieteam van de Brugse politie, gewapend met shotguns en mitrailleurs. Je kan al raden in welke staat die gast zich bevond. De hele ochtend lang geschreeuw en gehuil, dan sirenes. Chirurgische in-terventie en daarna niets meer. « Speciale beweging » zoals de cipier het stelde. En dan komt de cipierschef op de proppen, met een grote glimlach op zijn gezicht: « Hier is jouw bezoek, ah ja, U hebt een half uur moe-ten wachten, niet? Een kwartier langer bezoek en het is vergeten? » Dan bolt hij 'em. In een 'normale' gevangenis zou het tenminste een gebeurtenis zijn, hier is het de norm geworden. Alsof er niets gebeurd is, niemand weet het, niemand praat erover. Over bin Laden praten ze daarentegen wel. Ze maken er een echt icoon van. Terwijl het simpel is, een smeerlap minder en basta, la-ten we het over iets anders hebben. Maar nee, ze moeten een hele soep rechtvaardigingen en mensenrechten ver-kopen. « We hebben hem volgens de moslimtraditie be-graven ». Eerst maken ze er een zaak van om te verze-keren dat ze zeker geen racisten zijn, dat ze niets tegen moslims hebben, en wanneer ze bin Laden afmaken, letten ze zeker op de moslimgebruiken. Verondersteld wordt dus: hij was toch zoals de andere moslims. Soit, dat verdient eigenlijk niet meer woorden. Een vriend van mij is twee weken geleden gestorven, rond Charle-roi, doodgeschoten door een kleine rukker. Ik wist zelfs niet dat hij vrijgelaten was en nu zit hij onder de grond.

Deze wereld is hypocriet, en iedereen wil er zich aan aanpassen. Ze nemen de mensen echt voor idioten, maar je moet eerlijk zijn, velen zijn idioot als ze erin gelo-ven.

« Zelfs als ze mijn straf zouden kwijtschelden, zou ik mijn burgerrechten niet willen terugkrijgen. Ik ben een slechte Belg, ik zal het altijd zijn.

Reeds verschillende dagen schreeuwen ze op alle tv-kanalen moord en brand over het inperken van de voorwaardelijke vrijheid, een dag daarvan lijkt wel een maand. Ze hebben heel handig gebruik gemaakt van een personage dat iedereen sowieso misprijst. Nu roepen websites op tot haat, en de politiciers maken er gretig gebruik van. Heel snel ging het niet meer om deze ene persoon. De media en de politiciers creëren een klimaat waar iedereen het niet meer dan normaal vindt dat ge-vangenen voor eeuwig achter slot en grendel worden gehouden. Het zogenaamde 'debat' gaat nu over voor-waardelijke vrijheid in het algemeen. De gevangenis- barsten uit hun voegen, een groot deel

in de gevangenen zit preventief vast, of heeft recht op
genaamde voorwaardelijke invrijheidsstelling, die nu
op papier bestaat. Maar de politici willen verder
ze willen er helemaal in snoeien. En dat terwijl veel
s er nu al rekening mee houden dat straffen niet volle-
den worden uitgezeten, en daardoor een veel hogere
pleggen. Dat vroeger vrijkomen klopt in vele gevallen
e worden dus twee keer genomen. Als ze een greintje
heid in zich zouden hebben, zouden ze toegeven dat
aardelijk vrijkomen er nu enkel inzigt voor diegenen
h altijd voortreffelijk gedragen. En hoe is dat nu mo-
Dat is voor diegenen die nooit hun mond opendoen,
tijd braaf ja-knikken en ondergaan. Voor pedofielen
ant in de gevangenis zitten geen kinderen, ze gedra-
ch dus uitstekend. Voor de anderen volstaat een minste
t om je invrijheidsstelling eindeloos uit te stellen. Ze
n maar doordrammen voor onreducerbare straffen.
en groot deel onder ons lijkt het woord 'schuldig' so-
op ons hoofd geschreven te zijn en de media aarzelen
m er een laag bovenop te doen. Het doet er weinig toe
an we juist beschuldigd worden, we hebben het al ge-
De gevangenen zitten overvol en in plaats van men-
j te laten (om te beginnen al diegenen die preventief
ten en diegenen die recht hebben op een voorwaarde-
rijlating) willen ze de detentietijd nog verlengen. En
e verhinderen dat het ontploft, zijn er de isolatiekwar-
en de bijkomende veiligheidsmaatregelen. Vier dagen
ouden ze mij uit mijn slaap met hun machines die van
ege ochtend tot 's avonds razen, het bergsportbedrijf
die een nieuw antihelikopternet installeert. De Clerck
e zich om geld vrij te maken (duidelijk het enige dat hij
ijlsten) om zijn imago op te poetsen van te weinig be-
de gevangenen. Hij begrijpt niet dat zolang ze men-
sluiten zonder enig zicht op het einde van hun straf, is
heid willen het meest menselijke. Om te ontsnappen
at een goede dosis vastberadenheid, en hoe meer ze de
genissen beveiligen, hoe bloediger de ontsnappingen
worden.

stitie één goed ding voor mij heeft gedaan, is het wel
mijn stemplicht hebben afgenomen. Ik zou het niet
n, zelfs niet blanco. Geef mij de boete, waar teken ik?
als ze mijn straf zouden kwijtschelden, zou ik mijn
rechten niet willen terugkrijgen. Ik ben een slechte
k zal het altijd zijn.

laanderen is het erg, erg gesteld, dat weet iedereen, het
e enorm aan Holland denken, qua arrogantie en door-
racisme overal. Maar je moet niet denken dat Brussel
ontsnapt. Het is niet hetzelfde, maar het is daarom niet
In Brussel is immigratie niet zo een probleem voor

okuisen die rommel

leden ontdekten twee anarchistinnen uit het Brusselse dat de Fe-
Politie of de Staatsveiligheid in hun appartement wat spullen
achtergelaten. Naar de hoogste waarschijnlijkheid zal dit niet
geetachtigheid geweest zijn. Deze ongewenste gasten zijn blijk-
innengedrongen in het appartement van de beide kameraden en
n een verborgen bewakingscamera geplaatst in hun keuken. De
a zelf is zo groot als een dobbelsteen en zat verborgen achter
erluchtungsrooster, verbonden aan drie grote batterijen en een

hen, dat is waar, omdat alles door geld aan elkaar gehou-
den wordt. Het doet er weinig toe vanwaar het komt. Brus-
sel wordt door commercianten geregeerd, grote en kleine.
Als er één ding is dat hen allemaal verbindt, is het wel de
commercie. Neem de Brabantstraat bijvoorbeeld. Een groot
deel van de handelaars zit geregeld samen op vergaderin-
gen met schepenen, met de burgemeester en de politie. Om
goed samen te werken en ervoor te zorgen dat hun belangen
goed verzorgd worden. En van dat punt is het snel gebeurd
« *tiens, die gast is vier keer teruggekomen met een andere
wagen, dat is vreemd niet?* » Maar gelukkig is er bij een deel
van de kleine handelaars wel nog een gezond wantrouwen
tegenover vergaderingen met politici. Weinig verbazend
dat sommigen slagen toedienen waar het pijn doet, in hun
portemonnee, en hun deel terugnemen.

Kiket,
isolatiemodule van Brugge

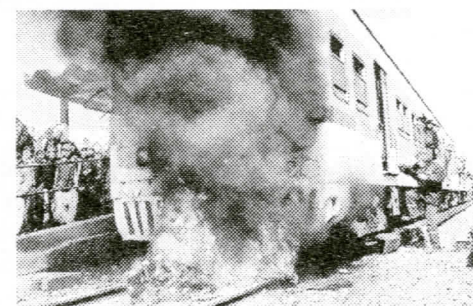
* Hetzelfde bedrijf Foruminvest heeft reeds een gigan-
tisch winkelcentrum neergepoot in Kortrijk, speeltuin
van burgemeester en minister van Justitie De Clerck
– Als ik 5 bruggen kan bouwen, waarom geen 10 ge-
vangenen? – Anarchisten hadden zich verzet tegen
dit megalomaan project, en werden daarin bijgestaan
door buurtbewoners wanneer het al te laat was. Enkele
kameraden waren enkele jaren ongevraagde figuranten
in een soapserie van justitie (aanklacht: het aanbre-
ngen van tags en affiches) en werden uiteindelijk ver-
oordeeld tot verplichte arbeid voor de ene, en enkele
maanden cel met uitstel voor de andere. Ze moesten
vooral enkele duizenden euro's betalen, onder dreiging
van een inval van de gerechtsdeurwaarder. Het was een
erekwestie voor De Clerck.

Als ze dachten met deze apparatuur angst en paranoia te zaaien, heb-
ben ze het grondig mis. Ons gevecht voor de vrijheid, tegen alle au-
toriteit en uitbuiting, aan de zijde van deze twee kameraden, gaat ver-
der. We hebben altijd geweten dat die weg van strijd bezaaid ligt met
obstakels, we hebben nooit gedacht dat het makkelijk zou zijn, maar
wij koesteren ideeën, dromen en verlangens die van geen wijken zul-
len weten.

INTERNATIONAAL KORTNIEUWS

Tunesië – Eind april werd in de gevangenis van Gafsa en Kasserine
brand gesticht. Zo'n 550 gevangenen profiteerden van de daaropvolgen-
de chaos om de trieste cellen van het nieuwe regime achter zich te laten
en spoorloos te verdwijnen. Tijdens de opstand in Tunesië ontsnapten
in het totaal maar liefst 11 000 gevangenen. Een week later braken in
verschillende steden trouwens opnieuw rellen uit tegen de "overgangsre-
gering". Onder kreten als "Vrijheid!" en "Lang leve de revolutie!" gingen
gemaskerden de confrontatie aan met de politie, werden verschillende
administratieve en commerciële gebouwen geplunderd en in brand gesto-
ken en werden in het totaal een zestal politiekantoren tot as herleid. Net
als haar voorganger Ben Ali, kondigde ook de nieuwe regering intussen
de noodtoestand af.

Argentinië – Op een maandagmorgen
liep het treinverkeer naar de hoofdstad
Buenos Aires helemaal in het honderd
door een incident. Vele treinen liepen
vertragingen op en duizenden reizigers
raakten niet meer weg. Op drie plaatsen
werd het de reizigers allemaal te veel:
ze plunderden het treinstation, braken
de ticketautomaten open, deelden de tic-
kets aan iedereen uit en staken tenslotte
meerdere treinwagons in brand.

Indië – In de Konkan-regio zijn al een
tijdlang zware protesten aan de gang van
de lokale bevolking tegen het project van
de Indische overheid en het Franse nucle-
aire bedrijf Areva om een kerncentrale
te bouwen. Toen het enkele weken ge-
leden tot zware rellen kwam en betogers
het politiekantoor in brand probeerden
te steken, schoot de politie een betoger
dood. De overheid vreest dat de duizen-
den tegenstanders van de kerncentrale reeds politiekantoren geplunderd
hebben om wapens en munitie te bemachtigen. Daarna werd permanent
de noodtoestand afgekondigd, alle betogingen en samenscholingen zijn
verboden.

Griekenland – Begin mei vonden in verschillende Griekse steden op-
nieuw massale betogingen plaats tegen de besparingsmaatregelen. Vooral
in Athene kwam het tot gewelddadige botsingen met de politie. Meer
dan honderd mensen raakten gewond en moesten opgenomen worden
in het ziekenhuis, één 30-jarige anarchist ligt momenteel in coma nadat
de politie zijn schedel heeft opengeslagen. Ondertussen organiseerden
eveneens in Athene fascistische groepen met steun van de politie ware
pogroms tegen migranten: twee migranten werden vermoord, verschil-
lende anderen werden het ziekenhuis ingeslagen, een huis van een Pa-
kistaanse familie werd aangevallen met molotovcocktails. Ook verschil-
lende anarchistische kraakpanden werden aangevallen door fascisten. De
sfeer is enorm gespannen en velen denken terug aan december 2008, toen
de politimoord op een jonge kameraad een wekenlange revolutie van dui-
zenden mensen ontketende. Griekse anarchistinnen roepen trouwens op tot
internationale solidariteitsacties.

Vuur voor de rechtbanken • Op de
parking van het gerechtsgebouw in
Arlon brandt 's nachts de wagen van
André Jordant, magistraat van het
parket van Arlon, volledig uit.

Autodealer uitgebrand • In Ghlin wor-
den molotovcocktails gesmeten naar
de autodealer Daihatsu AD Motors.
Elf wagens die op de parking stonden
worden vernield, ook de showroom
raakt beschadigd door de vlammen.

Geen bereik • Een doorgesneden glas-
vezelkabel in Fleurus zorgt ervoor dat
het gsmnetwerk van Mobistar en Base
plat ligt in delen van de provincie He-
negouwen.

Geëngageerde jeugd • De gemeen-
telijke Sport- en Jeugddienst (met in-
begrip van de preventiedienst) gaat in
vlammen op. Brain-le-Compte heeft
een participatieve jeugd.

Taxi • Aan de luchthaven in Zaventem
probeert een taxichauffeur aan een
politiecontrole te ontkomen. Hij zou
daarbij een agent hebben meege-
sleurd op de motorkap en daarop heeft
de agent tot drie maal toe geschoten
op de chauffeur. De chauffeur werd
in de schouder getroffen. Honderden
taxichauffeurs blokkeerden uit protest
een hele avond en nacht lang de auto-
snelweg naar de luchthaven. Daarbij
kwam het tot kleine schermutselingen
met de politie. Ondertussen heeft het
parket de taxichauffeur in beschuldi-
ging gesteld van poging tot doodslag
op de politieagent...

Flop • De dag voor 1 mei willen de neo-
nazi's van NSA hun eigen optocht hou-
den. Door de lage opkomst, blijft de
groep rond het treinstation van Gent
hangen. Daar worden ze getrakteerd
op een paar verbodsbommen. Als ze ach-
teraf een pintje willen gaan drinken,
worden ze wandelen gestuurd door
de cafébaas. Ondertussen spreekt
de media over een "haatcampagne"
tegen bepaalde cafés in Gent., bijeen-
komstplaatsen van rechtse studenten-
clubs. Ramen worden ingegooid en

Met pijn in het hart nemen wij afscheid van
Hans Meurisse, algemeen directeur van het Belgische gevangeniswezen

R.I.P.

Toegewijd als hij was, werd Hans ons ontnomen tijdens de uitvoering van zijn ambt.

Hij was op werkbezoek in de gevangenis van Verviers om na te gaan of de gevangenis in kwestie als 'bouwvallig' en 'levensgevaarlijk' kon bestempeld worden toen hij verpletterd werd door een afgebrokkeld stuk beton.

Plat, mors...

Hans was op slag dood.

Maar laten we deze tragische gebeurtenis rusten en een snelle blik werpen op het avontuurlijke en gedreven leven van onze Hans. Nog maar net van de middelbare school, koos Hans resoluut de richting die hij zijn leven lang zou volgen. Trots schreef hij zich in aan de faculteit rechten van de universiteit. Omringd door toekomstige collega's rechters, gevangenisdirecteurs, rechtspsychologen en commissarissen, werd hij ingewijd in de geheimen van de strafwet ter bescherming van de privé-eigendom en de moraal. Niet vies van enige neiging tot perversie, werd Hans aangetrokken tot de illustere wetenschap van het opsluiten van mensen, van het psychologisch breken van de criminele persoonlijkheid. Gretig leerde hij alle opsluitingstheorieën kennen die met precisie en toewijding door de eeuwen heen ontwikkeld werden. Je zou zelfs kunnen zeggen dat Hans, zo volledig overgegeven aan de zaak, aan het einde van zijn studies meer verbeelding had over hoe op te sluiten en te isoleren dan over hoe de liefde te bedrijven. Zijn seksuele lusten in bed verminderden omgekeerd evenredig met het genot dat hij kon halen uit de uitbuitbare hulpeloosheid van zijn toekomstige subjecten. Hij leerde en leerde, en slaagde met glans.

Na de verwerving van al die theoretische inzichten, zocht Hans naar een optimale kans om zijn bevindingen uit te proberen op levende proefpersonen. Hij werd gevangenisdirecteur in Gent en leerde er alle kneepjes van het vak kennen. Reeds toen kon niet iedereen de eerbaarheid van zijn beroep en persoon waarden en haalde hij zich de blijvende haat op de hals van een aantal criminele elementen. Overlopend van ambitie wilde Hans niet maar 'gewoon' gevangenisdirecteur blijven, zijn ster begon steil te klimmen en uiteindelijk kon zij plaatsnemen op de zetel van algemeen directeur van de penitentiaire instellingen van het Koninkrijk van België.

Maar wat kwatongen ook mogen beweren, nooit verloor hij het contact met de werkelijkheid van iedere gevangenis. Daarvoor hield hij er té veel van. Hij spande zich er altijd voor in om persoonlijk de lastige klanten te volgen. Een ander bewijs daarvan valt te vinden in zijn persoonlijke ijver voor de bouw van twee nieuwe isolatiemodules, gevangenissen in de gevangenis, in Brugge en Lantin. En in plaats van het beheer daarvan uit handen te geven, laadde hij er moedig de verantwoordelijkheid voor op zijn schouders.

Elke dag besliste hij over het lot van geïsoleerden, gaf of weigerde goedkeuring voor eventuele aanpassingen van hun regime, oordeelde of de geïsoleerden het verdienden om met normaal bestek te eten... Deze betrokkenheid, dit persoonlijk engagement werd hem nochtans niet door iedereen in dank afgenomen. Toen de Minister van Justitie een keertje op bezoek kwam in de gevangenis van Brugge, ontsnapten een uurtje later enkele gevangenen met een helikopter. Hans moest onderduiken, zijn ambtswoning werd afgegrendeld door de speciale interventie-eenheden van de politie... zo mogelijk en waarschijnlijk leek het dat één der ontsnapte gevangenen hem persoonlijk wilde komen bedanken voor de bewezen diensten.

Zou er iemand even capabel zijn als hij om zijn plaats in te nemen? We durven het te betwijfelen. Het beheer van tientallen gevangenissen die letterlijk op instorten staan, waar gevangenen nog niet vergeten zijn dat het mogelijk is om in opstand te komen en met gespannen sociale situaties die alsmaar meer mensen in de penitentiaire instellingen zullen doen belanden, moet het echt niet makkelijk zijn.

Ere wie ere toekomt.

En opgelet voor vallende brokstukken!

In Vlaanderen worden elke dag 60 families uit hun huis gezet omdat ze de huur niet meer kunnen betalen. Van 2008 tot 2009 is dit cijfer verdubbeld.

Een greep uit een verzet dat dagelijks is

Twee mannen van 67 en 75 jaar vallen een gerechtsdeurwaarder aan wanneer die hen een gerechtelijk papier komt afgeven. Eerst schelden ze hem uit, nadien geven ze hem een pak slaag. De deurwaarder moet door een dokter onderzocht worden. Justitie weet niet echt wat met hen te doen.

In Sint-Job heeft een gerechtsdeurwaarder moeite om een huis te ontruimen. Hij probeerde verschillende keren en telkens werd hij op één of andere manier aangevallen. Zijn papieren werden verscheurd en in het rond gestrooid, en hier en daar kreeg hij een klap rond zijn oren. Uiteindelijk doen flikken het vuile werk.

In Maasmechelen laat een man zijn hond uit om de gerechtsdeurwaarder en de flikken die zijn huis komen leeghalen aan te vallen. De flik verwondt de hond en wordt kort daarop afgemaakt.

Negen hypermarkten van Carrefour worden bezet. Een gerechtsdeurwaarder legt een dwangsom van 1000 euro op per uur en per stakingsbreker of klant die niet binnen kan in St-Agatha-Berchem. Het komt tot duwen en trekken met de politie en een arbeider wordt gearresteerd. In Ninove weigeren de arbeiders die de ingang van de winkel blokkeren hun identiteitskaart te tonen wanneer de gerechtsdeurwaarder ook nog controleur wil spelen. 30 arbeiders worden opgepakt.

In Marche-en-Famenne dringt een man binnen in de kelder van een gerechtsdeurwaarder en steekt dossiers en archieven in brand. Het vuur verspreidt zich te snel en hij valt bewusteloos neer. Hij wordt kort daarop gearresteerd.

Iemand die uit zijn huis werd gezet keert terug naar het justitiepaleis om de vrederechter die deze beslissing nam in volle zitting te doden. Hij verklaart te hebben gehandeld uit wraak tegen justitie in het algemeen, en specifiek tegen haar omdat zij de huisuitzetting had bevolen, in een geschil tussen hem en de eigenaar. Hij werd opgesloten in de gevangenis van Vorst en zeer snel geïnterneerd. Dat betekent een levenslange gevangenisstraf, elke 6 maanden verlengd. Justitie wil hem laten doorgaan voor een gek die iets onbegrijpelijks deed. Nochtans begrijpen velen het heel goed.

Iemand die door gerechtsdeurwaarders van Sint-Joost werd ontruimd laat de schouders niet zakken: hij valt de deurwaarders en hun medewerkers voortdurend lastig via de telefoon en herinnert hen zo aan hun vuile werk.

ga jullie doden, jullie die met hem werken en zeker hem, zoals dat gebeurde met rechter Brandon." Daarop gaat hij naar diens bureau, het personeel weigert de deur te openen. De politie arresteert hem kort.

In Zaventem wordt iemand die de rekening voor de ambulance weigert te betalen, veroordeeld door een vrederechter tot een toekomstige factuur, in hun woorden is hij dus "gekend voor zijn irritant gedrag tegenover de magistratuur". Na deze gebeurtenis stuurt hij een brief naar de vrederechter. Het persartikel van de dood van de rechter wordt vergezeld van: "Verbaast dit U?". Hij wordt kort gearresteerd.

In de Ardennen krijgt iemand het bezoek van een gerechtsdeurwaarder, hij wordt ontruimd. Hij neemt zijn wagen en vertrekt richting Frankrijk, waar hij een wapen wil gaan kopen. Zijn familie verklikt hem en de politie zet de achtervolging in. Hij wordt door 20 flikken gearresteerd aan een wegblokkade op de snelweg. In zijn auto vinden ze een speelgoedwapen, gewonnen op de kermis, nu een bewijsstuk geworden. Hij krijgt een boete van 825€ en 7 maanden met uitstel omdat hij...slechte bedoelingen had?

Een jongen uit Doornik wordt gearresteerd voor verschillende diefstallen. In de jeugdrechtbank, wachtend om verhoord te worden door de rechter, kan hij niet op zijn plaats blijven zitten en gaat een lege kamer binnen waar een vest hangt, die hij meeneemt. De vest behoorde aan een deurwaarder, die het niet leuk vond om de inhoud van zijn dikke portefeuille te verliezen.

Een deurwaarder komt op bezoek bij iemand in Genk en slaagt er niet in om tot een minnelijke schikking te komen. Wanneer de deurwaarder de man ook op zijn werk komt lastigvallen, vergezeld van de politie, koelt de man zijn woede op hen. De deurwaarder krijgt een kopstoot, de politiemann wordt aangevallen in de hals en de ribben.

In Leuven barricadeert een man zijn huis tegen de komst van de flikken en een deurwaarder. Hij dreigt ermee zijn huis op te blazen als ze hem niet met rust laten.

De flikken gaan naar een rusthuis in Tertre waar een tachtigjarige verblijft, om de sleutels van haar huis terug te geven. Voor een niet-betaalde factuur van de belastingen van 778€ die toegekomen was waar ze niet meer woont, heeft de gerechtsdeurwaarder M. Simonet uit Bergen haar huis leeggehaald voor een waarde van 40.000€. Om de meubels

Laten we het woord aan de smeerlappen zelf:

"Het is zeer zeldzaam dat ik mijn dag eindig zoals gepland, de noodzaak is de regel en de stress is inherent aan het beroep. Ook al is het zeer duidelijk dat meer en meer mensen in moeilijkheden zitten, was stress altijd al aanwezig, ook al wanneer ik 20 jaar geleden begonnen ben. Twee weken geleden vernam ik nog dat één van mijn vakgenoten heeft zelfmoord gepleegd." zegt deurwaarder Philippe Bourdeaud'huy uit Laken.

"Inbeslagnames verlopen in het algemeen niet erg vlot. Sommige van mijn vakgenoten werden al beschoten; fysieke agressies kunnen altijd gebeuren. Andere vakgenoten worden aangevallen, het is bijna verplicht geworden om zich te beschermen. Ik heb bewakingscamera's en een beschermingsstelsel voor de ramen van het loket."

De 5 meest gehate beroepen:

- 1.gerechtsdeurwaarders
- 2.belastingscontroleurs
- 3.politieagenten
- 4.parkeerwachters
- 5.advocaten

ur deurwaarders en onwilligen

n met de deur in huis te vallen

valt dikwijls tussen de plooiën van rechterlijke uitspraak en verdwijnt in de marge ervan. Maar naast een effect of voorwaardelijke veroordeling worden er dikwijls boetes uitgeschreven ook. En het is niet enkel dat. Het kan het zijn dat mensen simpelweg hun rekeningen niet betalen.

Maar bijvoorbeeld aan Electrabel, je weet wel, die enerzijds die miljarden binnenrijft via vermaledijde afgevoerde kerncentrales, en door dat monopolie wat met factuurgoochelen. Of iemand die zonder ticket het openbaar vervoer neemt, gewoon om ergens te geraken, en er niet per se voor betaalt. Ook deze zal zwaar beboet worden als hij wordt betrapt.

Maar ook stedelijke overheden niet vergeten. Hoeveel al niet die een Gemeentelijk Administratief Sanctie (GAS) hebben ingevoerd ter 'bestrijding van overlast' van graffiti aanbrengen of spuwen? Of die steden die Roma en andere krakers uit een huis laten zetten op straffe van overlast.

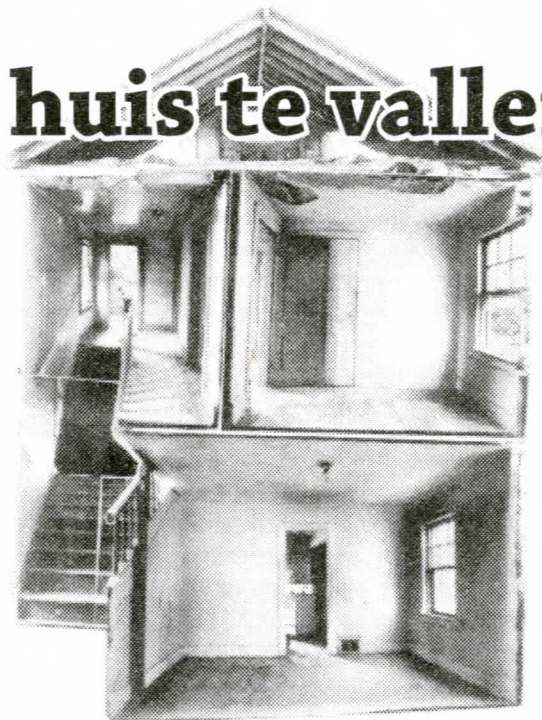
Dus. Één van die vele middelen die de macht zich toe-eigenen om mensen te veroordelen en daarmee een extra last op te leggen van de vervolging legt. Geld is nog altijd één van de middelen van de maatschappij. Velen worden er onderhevig gemaakt terwijl anderen er niet genoeg van kunnen betalen. Hoe dan ook is het een krachtig 'wapen' dat levens kan breken, maar vooral breken. De rijken hoeven zich niet al zorgen te maken. Als ze al juridisch in de problemen komen zal dat er nog wel bijkunnen... een extraatje minder of een beetje armen of onwilligen daarentegen hebben zich dan zorgen te maken.

Maar de macht zou de macht niet zijn als ze geen jakhalzen in de hand houden hebben. Gewillige vazallen die voor een deel van hun lijf en ziel verkopen door de niet zo willigen in de hand te houden. Hier komen ze dan in beeld, nooit zo goed, eerder als schimmen in de nacht, maar ongetwijfeld wel gehaat...de gerechtsdeurwaarders.

Het harteloos individu (wat anders?) dat op onverwachte momenten aan een 'schuldenaar' zijn deur staan en totaal emotioneel al dan niet rechterlijke verordening komt afgeven over de openstaande schulden.

Hij of zij dikwijls vergezeld van een slotenmaker en een advocaat laatste misschien om erop toe te zien dat alles 'wettelijk' loopt, maar meer dan waarschijnlijk ook om het vege lijf van het harteloos monster te beschermen, indien nodig.

Het verbaast het ons dan ook dat het monster zo weinig angst wordt gelegd. Waarop zouden we wachten om dat monster met een lading hagel weg te jagen? En bespaar ons

het democratische gezever dat je verder gerechtelijke stappen kan ondernemen. Tegen dan is het toch al te laat en procederen tegen diegenen die je maar al te graag veroordeeld zien, is zonde van tijd en energie.

Nee, nuances willen we helemaal niet zoeken. Want hoe meer je erbij stilstaat en erover nadenkt, die kakkerlakken verdienen geen genade. Ze zijn meedogenloos en schamen er zich niet in het minst voor.

Dit is dan ook geen oproep vanuit een oog-om-oog, tand-om-tand principe. Zo religieus zijn we namelijk niet. Nee, dit is een oprechte kreet en oproep uit woede. We houden er niet van dat mensen gedegradeerd en gereduceerd worden tot wat ze hebben...maar vooral niet hebben.

Één van de vele uitsluitingsmechanismen waar we een hartgrondige hekel aan hebben.

Laat ons nu dus eventjes onze woedevolle waardigheid en energie aanwenden om aan onderdrukkers van onze levens te zeggen én te tonen wat we van hen denken!

[Affiche]

agenda

- Openingsuren **Acrata** - anarchistische bibliotheek
- Elke dinsdag van 16u tot 19u
- Elke donderdag van 17u tot 21u
- Elke zaterdag van 14u tot 18u
- Groot Eilandstraat 32, 1000 Brussel

pour la version francophone:
journalhorservice.blogspot.com

on

Buiten Dienst is een anarchistische krant die twee keer elke drie weken verschijnt. De krant wordt zowel in het Nederlands als in het Frans gratis verspreid.

Steunabonnement

Je kan een steunabonnement nemen op Buiten Dienst door maandelijks een bijdrage van 5 euro (of meer...) over te maken op het rekeningnummer 063-4974489-73 (IBAN BE 27 0634 9744 8973). Vermeld duidelijk

Verdeling

Wil je helpen met de verspreiding van Buiten Dienst (op straat, in cafés, in vzw's,...), neem dan contact met ons op. Je kan een stapel Buiten Dienst komen oppikken in één van de verdeelpunten die je vindt op www.buitendienst.be of via info@buitendienst.be